

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

med sandheden. Det er denne holdning, jeg har bebrejdet det ærede medlem og hans partifæller. Når det ærede medlem vil være anfører for fredspolitikken, kan jeg sige ham, at så længe hans fredspolitik er fyldt med angreb overfor modparten i den udstrækning, som tilfældet er, kan han ikke vente at vinde tilslutning i det danske folk.

Så har jeg kun en bemærkning til det ærede medlem hr. Kristen Amby, der stadigvæk ville frakende FN evnen til i en given situation at kunne gribe aktivt ind under henvisning til vetoretten. Jeg må gøre det ærede medlem opmærksom på, hvad den højtærede udenrigsminister i dag erkendte i sin tale, men hvad det ærede medlem ikke på samme måde klart gav udtryk for, at der er sket den forandring i FN i så henseende, at det er henlagt til forsamlingen i stedet for sikkerhedsrådet at træffe beslutning. Danmarks stilling vil i en situation, hvor en beslutning træffes i forsamlingen, selvom et mindretal er imod, være en anden, end hvis Danmark i forvejen har taget standpunkt i en pagtsammenslutning som Atlantpagtorganisationen. Det var min begrundelse for, at FN er noget andet end Atlantpagten.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har glemt, hvad han sagde i går. Det ærede medlem sagde ikke i går, at vi kommunister fremstiller visse andre partier som partier, der vil krig. Det ærede medlem sagde i går, at vi fremstiller det, som om folkene i Vesteuropa og som om det danske folk vil krig mod Sovjetunionen. Dette har jeg svaret på ved at sige, at vi aldrig nogensinde har sagt det sådan; vi har sagt det modsatte, nemlig at folkene vil freden, og at vi tror, at det danske folk kun vil fred. Vi har sagt, at der er magthavere, som vil krig. Og hvad de partier angår, der har stemt for Atlantpagten, og som jeg ikke har talt om i denne forbindelse, er der sikkert i disse partier mange, der tror på deres agitation om, at Atlantpagten er en fredspagt; der er andre, som af bekvemmelighedshensyn ikke har sat sig ind i forholdene og derfor ikke kender noget til det hele, og så er der nogle, måske nogle få, men meget indflydelsesrige, som godt kender konsekvenserne, og som er parate til for fuld musik at gå ind i den amerikanske angrebskrig mod Sovjetunionen, hvis det lykkes at slippe den løs.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) siger, at vi kommunister burde sige

sådan og sådan, fordi vi har indflydelse, og vil man lytte til i Sovjetunionen. Det ved jeg ikke om man vil; jeg kender ikke noget til, hvem der har mest indflydelse i Sovjetunionen af dem, der taler her. Jeg ved blot, at det er urigtigt, når det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) siger, at vor fredspolitik er fuld af hadefulde angreb på modparten. Vi har ikke fremsat noget sådant. Hvis det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) havde hørt efter, hvad jeg har sagt i går og i dag, hvis det ærede medlem vil læse mine taler igennem, når de kommer i fortrykket, vil det ærede medlem se, at mine taler har været en saglig dokumentation af, hvad hensigten med Atlantpagten nødvendigvis må være, og hvilke udtalelser ledende amerikanske statsmænd og militærfolk har fremsat om meningen med Atlantpagten og om ønskeligheden af snart at få påbegyndt en krig — en dokumentation af kendsgerninger. Det kan det ærede medlem ikke påstå er nogen hadefuld agitation.

(Kort bemærkning).

Kristen Amby: Det er ikke rigtigt, når det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) siger, at man nu i stedet for til sikkerhedsrådet har lagt den slags spørgsmål om den kollektive hjælp i tilfælde af angreb på et land hen til forsamlingen. Det er ikke rigtigt. Nej, sikkerhedsrådet er stadigvæk instrumentet, men forsamlingen har imod Ruslands og mod de østeuropæiske landes stemmer besluttet, at hvis sikkerhedsrådet ikke kan blive enigt, vil man henstille til landene at gøre sådan og sådan, i denne noksom omtalte resolution angående bestræbelserne for fredens bevarelse. Men sikkerhedsrådet fungerer stadig, og derfor sagde jeg til det ærede medlem, at kommer vi i den situation, at vi skal bruge forsamlingen og ikke sikkerhedsrådet, så sker det efter mit skøn, og jeg tror også efter sagens natur, kun fordi der er uenighed mellem de vestlige magter og de østlige magter. Så må man bruge forsamlingen mod dem. Det vil med andre ord sige, så er vi i den situation, hvor spliden allerede er der. Yderligere har jeg sagt, at selvom man ved hjælp af denne resolution senere kan komme en angreben part til hjælp eller få bilagt en strid ude i verden, så er angrebet, striden brudt ud. Det er forskellen fra Atlantpagten, hvor igennem man forbereder sig på sådanne muligheder på en sådan måde, at man kan håbe og tro på, at angrebet slet ikke kommer. Det er det eneste lille spørgsmål, tror jeg, vi er fundamentalt uenige om, men det betyder dog også adskilligt.